23/01/2021

Δεν θα δεχθεί πιστούς αύριο η Μονή του αββά Θεοδοσίου

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Η Ιερά Μονή του αββά Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου, η οποία πανηγυρίζει κατά το παλαιό εορτολόγιο, δεν θα δεχθεί επισκέψεις την 11ην / 24ην Ιανουαρίου 2021, σύμφωνα με ανακοίνωση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, δεν θα δεχθεί επισκέψεις προσκυνητών.

Αιτία της απόφασης αυτής είναι τα μέτρα που έχουν ληφθεί κατά του κορωνοϊού στην περιοχή.

Ακολουθεί σύντομο ιστορικό της Μονής:

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁββᾶ Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου εὑρίσκεται ἀνατολικῶς τῆς Βηθλεέμ, εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἐρήμου καὶ ἐπάνω εἰς τὸν ἀρχαῖον κεντρικὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ ἀπὸ τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν. Τὸ σημερινὸν μοναστήριον εἶναι ἐκτισμένον εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀρχαίου Κοινοβίου, τό ὁποῖον ἱδρύθη ἀπό τόν Ἅγιον Θεοδόσιον, τὸν 5ον αἰῶνα. Μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Μονῆς ἀρχίζει ἡ δράσις τοῦ Ἁββᾶ Θεοδοσίου εἰς τὸν μοναχικὸν βίον, ἀπολαμβάνοντος κοινὴν τιμὴν καὶ εὐγνωμοσύνην μὲ αὐτὴν τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ

Ἡγιασμένου καὶ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου, ὄχι μόνον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῶν Μονῶν τῆς Παλαιστίνης ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ Σπηλιὰ, προσκύνημα, παρουσιάζει μεγάλον ἐνδιαφέρον διότι, συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν, ἐκεῖ διανυκτέρευσαν οἱ Τρεῖς Μάγοι ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ. Ἡ Σπηλιὰ εἶναι φυσική, μὲ ὀλίγα λαξευτὰ σημεῖα καὶ κατὰ τὴν μακραίωνον ἱστορίαν τῆς Μονῆς ἐχρησιμοποιήθη ὡς Ἐκκλησία ἀρχικῶς καὶ ἀργότερον ὡς κοιμητήριον. Μέσα εἰς μαρμαρίνους λάρνακας κατὰ μῆκος τῶν τοίχων τῆς σπηλιᾶς εἶναι ἐνταφιασμένοι ὁ ἱδρυτὴς τοῦ μοναστηριοῦ Σωφρόνιος, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὁ διάδοχος τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ μετέπειτα ὀνομαστὸς Πατριάρχης τῆς Ἱερουσαλὴμ ὁ Ἅγιος Κόπρης, ἡ Ἁγία Σοφία, μητέρα τοῦ Ἁγίου Σάββα, ἡ Ἁγία Θεοδότη, μητέρα τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἡ μητέρα τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, οἱ Ἅγιοι Ξενοφῶν καὶ Μαρία καὶ ἄλλαι ἐξέχουσαι μορφαὶ τοῦ μοναχισμοῦ τῆς Παλαιστίνης.

Εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἱερᾶς μονῆς εἶχον ἀνεγερθεῖ Νοσοκομεῖα, γηροκομεῖα, πτωχοκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα, «παντεία τεχνῶν ἐργαστήρια», καὶ πλῆθος ἄλλων κτισμάτων. Ὁ Μέγας Θεοδόσιος ὑπῆρξε ὁ θερμότερος συνήγορος καὶ ὀπαδὸς τοῦ ἀληθινοῦ καὶ ὑψηλοῦ μοναχικοῦ βίου, ὁ ὁποῖος συνεδύαζε εἰς τὴν μοναχικὴν πολιτείαν τὴν παιδείαν καί τὴν μοναχικὴν ἄσκησιν τῆς φιλεργίας καὶ φιλοπονίας. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Μέγας Θεοδόσιος μιμεῖται τοὺς μεγάλους συμπολίτας του Καππαδόκας, Βασίλειον καὶ Γρηγόριον, οἱ ὁποῖοι συνεδύασαν ἁρμονικότερον καὶ ἀπέδειξαν μὲ τὸ παράδειγμά τους ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ συνύπαρξις τοῦ θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ βίου εἰς τὴν μοναχικὴν ζωήν.

Εἰς τὴν ἡγουμενίαν τὸν διεδέχθη ὁ Σωφρόνιος, ὁ ὁποῖος συνέχισε ἐπαξίως τὸ ἔργον τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου. Σύγχρονος καὶ συμμοναστὴς τοῦ Σωφρονίου καὶ τοῦ Μοδέστου ὑπῆρξε ὁ Μόσχος, ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς τοῦ Λειμωναρίου, ὁ ὁποῖος ἀπεβίωσε ἀργότερον εἰς τὴν Ρώμην ἀλλὰ τὸ σκήνωμά του μετεφέρθη καὶ ἐνεπετέθη εἰς τὸ σπήλαιον τῶν Μάγων, ἐπειδὴ αὐτὸ ἐθεωρήθη διὰ τὸν κηδευόμενον ὑψίστην τιμήν. Μὲ τὴν Περσικὴν εἰσβολὴν καὶ τὴν Ἀραβικὴν κατάκτησιν τὰ πράγματα ἤλλαξαν ριζικῶς. Τὸ μοναστήριον ἔπεσε εἰς δυσμένειαν καὶ πάρα πολλοί μοναχοὶ ἐσφαγιάσθησαν. Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Σταυροφόρων, ἡ μονὴ φθάνει εἰς τὴν ἀκμὴν της ἀλλὰ ἐγκαταλείπεται ὁριστικῶς τὸν 15ον αἰῶνα. Τὸ 1881 ὁ σχολάρχης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Φώτιος Ἀλεξανδρίδης, ἀγοράζει τὸ θεῖον ἄντρον τῶν Μάγων, καὶ ἀνακαινίζει τὸ ἐρειπωμένον κτίσμα. Τὸ 1896 ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Γεράσιμος Α’ θεμελιώνει τὴν νέαν μονήν. Τὸ 1990 ἀνακαινίζονται τὰ σπήλαια τῶν Μάγων καὶ ἀγοράζεται ἡ γύρω περιοχὴ ἀπὸ τὸν μοναχὸν Λεόντιον. Ὁ συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῆς μονῆς Ἀρχιδιάκονος π. Κλεόπας Κοικυλίδης χαρακτηρίζει ὡς θαῦμα τὸν ἀριθμὸν τῶν 700

περίπου μοναχῶν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Τὸ σημερινὸν κτίσμα εἶναι τρουλαία Βασιλικὴ καὶ εὑρίσκεται εἰς τὸ νότιον τμῆμα τοῦ σπηλαίου τῶν Μάγων. Ἑλληνικαί ἐπιγραφαί, μωσαϊκὰ δάπεδα, μαρμάρινα κιονόκρανα ἀποτελοῦν ἀναμφισβητήτους μαρτυρίας τῆς ἱστορικῆς συνέχειας τοῦ μοναστηριοῦ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, καθιστάσας αὐτὴν πνευματικὸν φάρον τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Παλαιστίνης. Ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος τόσο πολὺ εἶχε τρωθεῖ ἀπὸ τὴν θείαν ἀγάπην ὥστε ἐξεπλήρωσε εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν ὑψηλὴν καὶ θείαν ἐντολήν: «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου και ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν».